KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 27.6.2007
KOM(2007) 318 wersja ostateczna

2007/0131 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Francję do stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego na rum „tradycyjny" produkowany w departamentach zamorskich i uchylająca decyzję Rady 2002/166/WE z dnia 18 lutego 2002 r

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Utrzymanie sektora trzciny cukrowej, cukru i rumu w departamentach zamorskich jest niezbędne, aby zapewnić równowagę gospodarczą i społeczną na tych obszarach. W trzech departamentach, których problem najbardziej dotyczy, tj. na Reunion, na Gwadelupie i na Martynice, sektor ten przynosi co roku obroty w wysokości około 250 milionów euro i zapewnia około 40 000 miejsc pracy, w tym 22 000 bezpośrednich miejsc pracy. Uprawa trzciny cukrowej jest zdecydowanie najbardziej znaczącym przykładem zintegrowanej działalności departamentów zamorskich, która umożliwia nie tylko bezpośrednią waloryzację produkcji sektora w postaci rumu i cukru, lecz również waloryzację pośrednią za pomocą produktów równoległych, na przykład melasy lub słomy wykorzystywanych jako źródło energii, pasza dla bydła lub nawóz naturalny. Ponadto należy podkreślić pozytywny wpływ upraw trzciny cukrowej na ochronę środowiska naturalnego w departamentach zamorskich dzięki ich antyerozyjnym właściwościom, co jest szczególnym atutem, biorąc pod uwagę nachylenie terenu i silne opady deszczu. Dodatkowo ukorzenienie trzciny cukrowej w połączeniu z względnie niewielkim zapotrzebowaniem na nawozy przyczyniają się do zachowania dobrej jakości wód. Należy jeszcze podkreślić, że stosowanie pestycydów w przypadku tego rodzaju upraw jest ograniczone. Wreszcie, według władz francuskich, wytłoczyny z trzciny cukrowej otrzymywane w procesie przemysłowym istotnie przyczyniają się do wytwarzania energii elektrycznej, co pozwala uniknąć emisji do atmosfery CO_2 pochodzącego z paliw kopalnych. Jest to zatem wkład w realizację zobowiązań podjętych w dziedzinie ochrony środowiska w ramach protokołu z Kioto. **Wraz z sektorem bananowym sektor trzciny cukrowej, cukru i rumu stanowi jedyną znaczącą działalność eksportową w regionach, w których poziom eksportu nie przekracza 7 % wysokości importu.**

Celem wniosku jest upoważnienie Francji do stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego na rum „tradycyjny" produkowany w jej departamentach zamorskich w ramach kontyngentu wynoszącego 108 000 hl czystego alkoholu w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2012 r. **Wniosek rozszerza obecny mechanizm podatkowy stosowany w odniesieniu do rumu tradycyjnego zarówno pod względem ilości, jak i okresu obowiązywania ze względu na pogorszenie się sytuacji od 2001 r.**

Ze względu na szczupłość lokalnego rynku gorzelnie w departamentach zamorskich mogą utrzymać swoją działalność wyłącznie wtedy, gdy mają dostateczny dostęp do rynku we Francji metropolitalnej, która stanowi główny rynek zbytu dla ich produkcji rumu (ponad 50 % całej produkcji).

Brak konkurencyjności rumu tradycyjnego na rynku wspólnotowym wynika głównie z wysokich cen sprzedaży, których przyczyn należy szukać w wysokich kosztach wytwarzania rumu produkowanego w departamentach zamorskich.

Szczególnie **niekorzystny dla departamentów zamorskich był wzrost płac od 2001 r.** Minimalna stawka (gwarantowana płaca minimalna) wzrosła bowiem o 24 % w okresie od 2001 do 2006 r.

Ponadto od 2001 r. departamenty zamorskie zdecydowały się na poważne inwestycje o wartości ponad 45,5 mln euro. **Departamenty te są przede wszystkim objęte wspólnotowymi normami dotyczącymi emisji i bezpieczeństwa, które wymagają znacznych inwestycji nieprodukcyjnych**[1]. Podczas gdy w latach 2001-2004 łączna wartość inwestycji wzrosła 2,6 raza, część inwestycji koniecznych w celu ochrony środowiska odpowiada kwocie 21,3 miliona euro, czyli 47 % łącznej kwoty. Bez wątpienia inwestycje te są częściowo wspierane z funduszy strukturalnych[2], które uczestniczą w początkowym etapie inwestycji gorzelni. Niemniej jednak należy zauważyć, że pomoc ta nie obejmuje całej wartości wymaganej inwestycji oraz że nie obejmuje wzrostu kosztów eksploatacyjnych związanych z dostosowaniem się do norm. Otóż należy podkreślić, że taki wzrost kosztów nie prowadzi do poprawy produktywności, lecz znajduje odzwierciedlenie we wzroście jednostkowych kosztów wytworzenia litra rumu: koszty konserwacji i funkcjonowania urządzeń obciążają koszty wytworzenia rumu w proporcji około 10-15 % w zależności od gorzelni. Każdego roku gorzelnie muszą zatem podjąć znaczny wysiłek finansowy.

Wszystkie te koszty stawiają przedsiębiorstwa z departamentów zamorskich w trudnej sytuacji finansowej w kontekście regulacyjnym nakładającym coraz większe ograniczenia. Jedynym rozwiązaniem dla gorzelni jest amortyzacja kosztów poprzez zwiększenie produkcji. W tym celu potrzebują wystarczającego dostępu do rynku metropolitalnego, gdyż całkowita ilość towaru wysłanego na rynek wspólnotowy spadła o 12 % między 2002 r. (176 791 hektolitrów czystego alkoholu) a 2005 r. (155 559 hektolitrów).

Ważne jest zatem, aby departamenty zamorskie miały możliwość utrzymania swojej pozycji na rynku metropolitalnym poprzez rozszerzenie aktualnego kontyngentu. Podczas gdy spożycie rumu we Francji wrosło o 20 % między 2000 a 2005 r., rum z departamentów zamorskich odnotował wzrost tylko o 16 %, co stanowi znaczny spadek udziałów w rynku, podczas gdy w tym samym czasie koszty produkcji wzrosły. Od 2005 r. cały kontyngent został wykorzystany. Obniżka podatku pozwala częściowo zrekompensować wysokie koszty wytwarzania i dość dużą zawartość alkoholu w rumie z departamentów zamorskich, a w konsekwencji utrzymać jego pozycję w sektorze wielkiej dystrybucji.

Z tego względu proponuje się zwiększyć obecny kontyngent 18 000 hektolitrów czystego alkoholu do łącznego poziomu 108 000 hektolitrów czystego alkoholu odpowiadającego ekstrapolacji tendencji spożycia rumu odnotowanej w ostatnich latach we Francji metropolitalnej na okres sześciu lat.

Ze względu na konieczność stworzenia klimatu pewności prawnej dla podmiotów gospodarczych z sektora trzciny cukrowej, cukru i rumu, a także biorąc pod uwagę czas amortyzacji wyposażenia i budynków oraz w trosce o spójność z pozostałymi uregulowaniami wspólnotowymi należy wyrazić zgodę na utrzymanie odstępstwa do końca 2012 r.

- **Kontekst ogólny**

Decyzją Rady z dnia 30 października 1995 r. Francja została upoważniona do stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego w odniesieniu do rumu tradycyjnego produkowanego w departamentach zamorskich w porównaniu z pełną stawką podatku akcyzowego na alkohol

---

[1] Tytułem przykładu koszty produkcji *cachaça* są równoważne z kosztami wynikającymi wyłącznie z dostosowania się departamentów zamorskich do norm w dziedzinie ochrony środowiska.

[2] Należy odnotować, że pomoc w modernizacji na zasadzie współfinansowania nie może obejmować środków służących zwiększeniu potencjału.

etylowy. Środek ten powinien wygasnąć 31.12.02. Został jednak przedłużony decyzją Rady z dnia 18 lutego 2002 r. na kontyngent wielkości 90 000 hektolitrów czystego alkoholu. Decyzja przewidywała, że najpóźniej w dniu 30 czerwca 2006 r. Francja powinna przekazać Komisji sprawozdanie umożliwiające ocenę dalszego występowania przyczyn uzasadniających przyznanie obniżonej stawki. W dniu 27 grudnia 2005 r. Francja przekazała bilans śródokresowy i zwróciła się z wnioskiem o dodatkowy kontyngent rumu tradycyjnego. Wniosek władz francuskich został rozpatrzony w świetle wymogów określonych w art. 299 ust. 2 TWE.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie objętej wnioskiem**

Zgodnie z art. 299 ust. 2 TWE postanowienia tego traktatu stosują się do francuskich departamentów zamorskich, Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich. Jednakże biorąc pod uwagę strukturalną sytuację gospodarczą i społeczną francuskich departamentów zamorskich, Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich, pogorszoną ich oddaleniem, charakterem wyspiarskim, niewielkimi rozmiarami, trudną topografią i klimatem, ich zależnością gospodarczą od niewielkiej liczby produktów, podczas gdy trwałość i łączne występowanie tych czynników szkodzą ich rozwojowi, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji i po konsultacjach z Parlamentem Europejskim, przyjmuje specyficzne środki zmierzające w szczególności do określenia warunków stosowania traktatu WE do tych regionów, w tym wspólnych polityk.

Na podstawie art. 299 ust. 2 TWE Rada przyjęła decyzję 2002/166/WE z dnia 18 lutego 2002 r. upoważniającą Francję do stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego na rum „tradycyjny" produkowany we francuskich departamentach zamorskich. Obniżona stawka jest ograniczona do rocznego kontyngentu wielkości 90 000 hektolitrów czystego alkoholu. W stosunku do stawek podatku stosowanych na podobne produkty niepochodzące z francuskich departamentów zamorskich obniżona stawka może być niższa od minimalnej stawki podatku akcyzowego na alkohol wyznaczonej dyrektywą 92/84/EWG, lecz nie może być niższa o ponad 50 % od normalnej krajowej stawki podatku akcyzowego na alkohol. Decyzję Rady stosuje się do dnia 31 grudnia 2009 r., przy czym najpóźniej w czerwcu 2006 r. należało sporządzić bilans śródokresowy. Celem niniejszego wniosku jest zastąpienie tej decyzji.

- **Spójność z pozostałymi politykami i celami Unii**

Specyficzne środki przewidziane w art. 299 ust. 2 traktatu WE muszą uwzględniać szczególne ograniczenia występujące w regionach peryferyjnych bez podważania integralności i spójności wspólnotowego porządku prawnego, w tym rynku wewnętrznego i wspólnych polityk. Wymóg ten został uwzględniony poprzez szczególnie dokładną analizę wniosku przedstawionego przez władze francuskie. Chociaż wstępny wniosek władz francuskich dotyczył zwiększenia kontyngentu o 30 000 hektolitrów czystego alkoholu, Komisja stwierdziła, że art. 299 ust. 2 traktatu WE uzasadnia zwiększenie kontyngentu wyłącznie o 18 000 hektolitrów, gdyż wielkość ta odpowiada ekstrapolacji tendencji tradycyjnej wymiany handlowej odnotowanej w ciągu ostatnich lat we Francji metropolitalnej na okres sześciu lat.

W analizie wniosku służby Komisji oceniły również wpływ pozostałych środków przeznaczonych dla sektora trzciny cukrowej, cukru i rumu (przegląd wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru, który nastąpił w lutym 2006 r. stanowi częściowo wkład w zapewnienie ciągłości sektora), w szczególności środki pomocowe ustanowione w ramach rozporządzenia Rady (WE) nr 247/2006 z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie szczególnych

działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej, a także spójność tych rozwiązań z niniejszym wnioskiem.

Jeżeli chodzi o producentów rumu z melasy, pomoc udzielana w ramach wspólnej organizacji rynku w sektorze cukru pozwala utrzymać ceny zakupu surowca, pomimo obniżki cen cukru, lecz nie prowadzi do zmniejszenia kosztów produkcji.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA WPŁYWU

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Wniosek władz francuskich został przedstawiony na podstawie wniosków zainteresowanych sektorów gospodarczych.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Analiza wpływu**

Rum z departamentów zamorskich stanowi obecnie około 20 % całego rynku wspólnotowego.

Aktualny kontyngent stanowi mniej niż 8,68 % rynku wspólnotowego, a proponowane zwiększenie kontyngentu dotyczy jedynie około 1,5 % tego rynku w okresie sześciu lat. Wynosi ono 18 000 hektolitrów czystego alkoholu i odpowiada ekstrapolacji tendencji tradycyjnej wymiany handlowej we Francji metropolitalnej odnotowanej w latach 1999-2005 na okres sześciu lat.

Tendencje dotyczące wielkości obrotów

	Wprowadzenie do obrotu po obniżonej stawce podatku akcyzowego	Poza kontyngentem	Kraje trzecie	Łącznie
2005	90 000	35 500	5500	131 000
2004	87 900	30 800		
2003	86 400	26 200		
2002	86 900	37 000		
2001	86 200	26 500		
2000	78 300	30 000	1000	109 300

Różnica 2000/2005 20 %,

Prognoza 18 000 hl czystego alkoholu

Środek przyczynia się do rozwoju regionalnego. Preferencyjny system podatkowy jest korzystny dla podmiotów z sektora trzciny cukrowej, cukru i rumu, ponieważ:

- mając zastosowanie do wielkości obrotów, umożliwia konsumentom metropolitalnym dostęp do tradycyjnego rumu z departamentów zamorskich po rozsądnej cenie;

- pozwala zapewnić rynek zbytu i lepszą waloryzację produkcji gorzelni;

- w konsekwencji zapewnia utrzymanie upraw trzciny cukrowej, związaną z tym stałość zatrudnienia i przyczynia się do zagospodarowania terenu w regionach zamorskich.

Władze francuskie szacują, że zniesienie ulgi podatkowej doprowadziłoby do utraty 50 % rynków zbytu (głównie we Francji metropolitalnej), a w konsekwencji do zamknięcia 75 % gorzelni. Odbiłoby się ono również na rentowności całego sektora - plantatorów i cukrowni. Oprócz utrzymania około 22 000 bezpośrednich miejsc pracy związanych z produkcją rumu system przyczynia się pośrednio do waloryzacji wytwarzania takich produktów jak melasa lub słoma, otrzymywanych również z trzciny cukrowej i wykorzystywanych jako źródło energii, pasza dla bydła lub nawóz naturalny. System podatkowy umożliwił utrzymanie 11 gorzelni na Gwadelupie, 9 na Martynice, 3 na Reunion i jednej gorzelni w Gujanie. W latach 2002-2005 tylko jedna gorzelnia zaprzestała całkowicie działalności.

Należy podkreślić, że w latach 2000-2005 import rumu innego pochodzenia do Francji metropolitalnej wzrósł o ponad 500 %. Stosowanie specjalnego systemu podatkowego nie stanowi zatem bariery dla rosnącej penetracji rynku francuskiego przez konkurencyjny rum. Ponadto przestrzegana jest integralność rynku wewnętrznego: specjalny system podatkowy przyznany departamentom zamorskim od 1995 r. nie wpłynął negatywnie na rozwój udziałów w rynku rumu innego pochodzenia zarówno na rynku wewnętrznym (w stosunku do 1995 r. udziały w rynku departamentów zamorskich na rynku wewnętrznym Unii Europejskiej (poza Francją) zmniejszyły się o ponad 50 %, podczas gdy udziały w rynku odpowiadające importowi z krajów AKP i krajów trzecich zwiększyły się o 20 % i wynoszą około 80 % ilości produktu wprowadzonego do sprzedaży w 2005 r.), jak i na rynku francuskim.

W konsekwencji proponowany wzrost kontyngentu objętego obniżoną stawką podatku akcyzowego we Francji metropolitalnej nie zakłóca rynku wewnętrznego ani wspólnej polityki podatkowej.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Wniosek upoważnia Francję do stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego na rum „tradycyjny" produkowany w jej departamentach zamorskich i objęty kontyngentem wielkości 108 000 hektolitrów czystego alkoholu w okresie od 1 stycznia 2007 r. do 31 grudnia 2012 r.

- **Podstawa prawna**

Art. 299 ust. 2 traktatu.

- **Zasada pomocniczości**

Wniosek dotyczy dziedziny, która podlega wyłącznej kompetencji Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności. Nie wykracza on poza to, co jest konieczne, aby producenci rumu tradycyjnego mogli sprostać wysokim kosztom produkcji, które ponoszą.

Władze francuskie odnotowały również, że stawka podatku akcyzowego nakładana na rum tradycyjny z departamentów zamorskich nie skłoniła znanych międzynarodowych marek wytwarzających rum do uruchomienia działalności w departamentach zamorskich w celu rozwinięcia własnej produkcji i skorzystania z ulgi podatkowej przyznanej temu sektorowi. Ponadto ostatnie przedsiębiorstwo międzynarodowe opuściło Martynikę w 2004 r., choć pozostało w branży w krajach AKP.

Wszystkie te dane dowodzą proporcjonalności systemu pomocy w stosunku do zakładanego celu, to jest poprawy konkurencyjności sektora trzciny cukrowej, cukru i rumu oraz pokazują, że rozwiązanie to nie miało negatywnego wpływu na rozwój udziałów w rynku wewnętrznym rumu innego pochodzenia.

- **Wybór instrumentów**

Art. 299 ust. 2 traktatu przewiduje, że specyficzne środki na rzecz regionów peryferyjnych są przyjmowane w drodze decyzji Rady.

4) WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Wspólnoty.

2007/0131 (CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Francję do stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego na rum „tradycyjny" produkowany w departamentach zamorskich i uchylająca decyzję Rady 2002/166/WE z dnia 18 lutego 2002 r

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 299 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji[3],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[4],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 299 ust. 2 traktatu WE postanowienia tego traktatu stosują się do francuskich departamentów zamorskich, Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich. Jednakże biorąc pod uwagę strukturalną sytuację gospodarczą i społeczną francuskich departamentów zamorskich, Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich, pogorszoną ich oddaleniem, charakterem wyspiarskim, niewielkimi rozmiarami, trudną topografią i klimatem, ich zależnością gospodarczą od niewielkiej liczby produktów, podczas gdy trwałość i łączne występowanie tych czynników szkodzą ich rozwojowi, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji i po konsultacjach z Parlamentem Europejskim, przyjmuje specyficzne środki zmierzające w szczególności do określenia warunków stosowania traktatu WE do tych regionów, w tym wspólnych polityk. Przyjmując takie środki, Rada uwzględnia w szczególności dziedzinę polityki podatkowej. Rada przyjmuje takie środki, biorąc pod uwagę szczególne cechy charakterystyczne i ograniczenia regionów najbardziej oddalonych [peryferyjnych], bez podważania integralności i spójności wspólnotowego porządku prawnego, w tym rynku wewnętrznego i wspólnych polityk.

(2) Na podstawie tego postanowienia traktatu WE Rada przyjęła w odniesieniu do francuskich departamentów zamorskich decyzję Rady 2002/166/WE z dnia 18 lutego 2002 r. upoważniającą Francję do stosowania obniżonej stawki podatku akcyzowego na rum „tradycyjny" produkowany we francuskich departamentach zamorskich. W stosunku do stawek podatku stosowanych na podobne produkty niepochodzące z francuskich departamentów zamorskich obniżona stawka może być niższa od minimalnej stawki podatku akcyzowego na alkohol wyznaczonej dyrektywą

---

[3] Dz.U. C z , str. .

[4] Dz.U. C z , str. .

92/84/EWG, lecz nie może być niższa o ponad 50 % od normalnej krajowej stawki podatku akcyzowego na alkohol. Decyzję Rady stosuje się do dnia 31 grudnia 2009 r., przy czym najpóźniej w czerwcu 2006 r. należało sporządzić bilans śródokresowy.

(3) W dniu 27 grudnia 2005 r. władze francuskie przedstawiły bilans śródokresowy, w którym stwierdziły, że należy utrzymać mechanizm podatkowy stosowany w odniesieniu do rumu tradycyjnego sprzedawanego na rynku metropolitalnym. Ponadto biorąc pod uwagę rozwój wspólnotowego rynku rumu, który przynosi korzyści głównie produktom pochodzącym z krajów trzecich, a także uwzględniając znaczenie gospodarcze i społeczne tego sektora i strukturalny charakter warunków produkcji, które osłabiają produktywność sektora w departamentach zamorskich oraz utrudniają utrzymanie produkcji na rynku wspólnotowym, Francja zwróciła się z wnioskiem o rozszerzenie - pod względem wielkości i czasu trwania - mechanizmu podatkowego stosowanego w odniesieniu do rumu tradycyjnego sprzedawanego na rynku wspólnotowym.

(4) Utrzymanie sektora trzciny cukrowej, cukru i rumu w departamentach zamorskich jest niezbędne, aby zapewnić w nich równowagę gospodarczą i społeczną. Otóż w trzech departamentach, których problem najbardziej dotyczy, to jest na Reunion, Gwadelupie i Martynice, sektor generuje obroty w wysokości około 250 milionów euro rocznie i zapewnia około 40 000 miejsc pracy, w tym 22 000 bezpośrednich miejsc pracy. Należy również zwrócić uwagę na pozytywny wpływ upraw trzciny cukrowej na ochronę środowiska naturalnego w departamentach zamorskich. Obok sektora bananowego jest to jedyna istotna działalność eksportowa w tych regionach, w których poziom eksportu nie przekracza 7 % wysokości importu. Dlatego też utrzymanie przez Francję obniżonej stawki podatku akcyzowego na rum „tradycyjny" produkowany w jej departamentach zamorskich, w drodze odstępstwa od art. 90 traktatu, jest konieczne i uzasadnione, aby nie zagrozić rozwojowi tych obszarów.

(5) Przegląd wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru, który miał miejsce w lutym 2006 r., przyczynił się częściowo do zapewnienia ciągłości sektora. Przewidziano wdrożenie środków wsparcia sektora w ramach systemów POSEI (rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 z dnia 30 stycznia 2006 r. w sprawie szczególnych działań w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów peryferyjnych Unii Europejskiej), zarówno z tytułu pomocy wspólnotowej, jak i pomocy krajowej, w celu poprawy konkurencyjności sektora trzciny cukrowej, cukru i rumu w departamentach zamorskich. Jednakże środki te nie zawsze umożliwiają rekompensatę stopniowego znoszenia ochrony celnej i zachowanie przez departamenty zamorskie posiadanych rynków rumu.

(6) Ze względu na szczupłość lokalnego rynku gorzelnie w departamentach zamorskich mogą utrzymać działalność wyłącznie wtedy, gdy mają dostateczny dostęp do rynku we Francji metropolitalnej, która stanowi główny rynek zbytu dla ich produkcji rumu (ponad 50 % całej produkcji).

(7) Przyczyn braku konkurencji na rynku wspólnotowym, wynikającego głównie z wysokich cen sprzedaży, należy szukać w sytuacji związanej z kosztami wytworzenia, która uległa dalszemu pogorszeniu od 2001 r. Od tego czasu w departamentach zamorskich znacznie wzrosły zarówno koszty produkcji, jak i siły roboczej. Dodatkowo rum z departamentów zamorskich powinien odpowiadać wspólnotowym normom regulacyjnym, co wymaga znacznych inwestycji nieprodukcyjnych. Od

2001 r. inwestycje zrealizowane w departamentach zamorskich przekroczyły 45,5 mln euro, przy czym same inwestycje w ochronę środowiska naturalnego stanowiły 47 % tej kwoty. Chociaż część tych inwestycji jest wspierana z funduszy strukturalnych, nie dotyczy to kosztów eksploatacji z nimi związanych, które obciążają koszty wytworzenia rumu w proporcji około 10–15 % w zależności od gorzelni.

(8) Wszystkie te koszty, które znacznie wzrosły od 2001 r. stawiają przedsiębiorstwa z departamentów zamorskich w trudnej sytuacji finansowej. Jedynym rozwiązaniem pozwalającym zapewnić ciągłość sektora jest amortyzacja kosztów poprzez zwiększenie produkcji.

(9) Od 2002 r. całkowita ilość towaru wysłanego na rynek wspólnotowy spadła o 12 % z 176 791 do 155 559 hektolitrów czystego alkoholu. Dlatego też sektor rumu w departamentach zamorskich utrzymał się wyłącznie dzięki rynkowi metropolitalnemu, na którym jest objęty specjalnym systemem podatkowym umożliwiającym częściową kompensację wysokich kosztów wytwarzania. Mając na względzie, że należy wspierać konkurencyjność rumu tradycyjnego z departamentów zamorskich na francuskim rynku metropolitalnym, aby zachować działalność sektora trzciny cukrowej, cukru i rumu w tych departamentach, konieczny jest przegląd ilości rumu tradycyjnego pochodzącego z tych obszarów, która mogłaby być objęta obniżoną stawką podatku akcyzowego przy wprowadzeniu do obrotu na tym rynku.

(10) Ulga podatkowa przyznana niniejszą decyzją nie wykracza poza to, co jest konieczne, aby producenci rumu tradycyjnego mogli sprostać wysokim kosztom produkcji.

(11) Aby niniejsza decyzja nie szkodziła integralności rynku wewnętrznego, ilość rumu pochodzącego z departamentów zamorskich, który może być objęty tym środkiem, nie może, jak poprzednio, przekraczać wielkości wymiany handlowej zarejestrowanej w ostatnich latach według pochodzenia dostaw na rynku.

(12) Ze względu na konieczność stworzenia klimatu pewności prawnej dla podmiotów gospodarczych z sektora trzciny cukrowej, cukru i rumu, biorąc pod uwagę czas amortyzacji wyposażenia i budynków, a także w trosce o spójność z pozostałymi uregulowaniami wspólnotowymi dotyczącymi tego sektora należy wyrazić zgodę na odstępstwo do końca 2012 r.

(13) Niemniej jednak udzielenie zgody na taki okres należy obwarować sporządzeniem sprawozdania cząstkowego, dzięki któremu Komisja będzie mogła ocenić ciągłość występowania przyczyn uzasadniających przyznanie odstępstwa podatkowego i w razie potrzeby zbadać konieczność weryfikacji okresu lub ilości objętych odstępstwem w zależności od zmian na wspólnotowym rynku rumu.

(14) Należy zastąpić decyzję Rady 2002/166/WE.

(15) Niniejsza decyzja nie stanowi uszczerbku dla ewentualnego stosowania art. 87 i 88 traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 90 traktatu Francja zostaje upoważniona do przedłużenia stosowania na terytorium metropolitalnym obniżonej stawki podatku akcyzowego na rum „tradycyjny" produkowany w departamentach zamorskich w stosunku do pełnej stawki podatku akcyzowego na alkohol wyznaczonej w art. 3 dyrektywy Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych.

Artykuł 2

Odstępstwo, o którym mowa w art. 1, jest ograniczone do rumu określonego w art. 1 ust. 4 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1576/89 z dnia 29 maja 1989 r. ustanawiającego ogólne zasady definicji, opisu i prezentacji napojów spirytusowych, wyprodukowanego w departamentach zamorskich z trzciny cukrowej zebranej w miejscu produkcji, o zawartości substancji lotnych innych niż alkohol etylowy i metylowy równej 225 gramów na hektolitr czystego alkoholu i zawartości alkoholu równej lub wyższej niż 40 % obj.

Artykuł 3

1. Stawka podatku akcyzowego stosowana w odniesieniu do produktu, o którym mowa w art. 2, jest ograniczona do rocznego kontyngentu 108 000 hl czystego alkoholu.

2. Obniżona stawka może być niższa od minimalnej stawki podatku akcyzowego na alkohol wyznaczonej dyrektywą 92/84/EWG, lecz nie może być niższa o ponad 50 % od normalnej krajowej stawki podatku akcyzowego na alkohol.

Artykuł 4

Najpóźniej w dniu 30 czerwca 2010 r. Francja przekaże Komisji sprawozdanie, które pozwoli jej ocenić utrzymanie się przyczyn uzasadniających przyznanie obniżonej stawki, a w razie potrzeby konieczność dostosowania kontyngentu w świetle zmian na rynku.

Artykuł 5

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 6

1. Decyzja 2002/166/WE z dnia 18 lutego 2002 r. traci moc.

2. Odniesienia do uchylonej decyzji rozumiane są jako odniesienia do niniejszej decyzji.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja jest skierowana do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia

W imieniu Rady
Przewodniczący